

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI DIN SECOLELE XVI—XVIII ÎN ARHIVELE STATULUI DIN SFÎNTU GHEORGHE (II)^x

de P. CERNOVODEANU, L. DEMÉNY și
LUCIA DUMITRESCU-TAFTĂ

13.

1651(7159) iunie 23, Tîrgoviște

Matei vodă Basarab întărește Hîrșovei, văduva spătarului Mihai din Coțofeni și fiicei sale Iudita satul Dragomirești din jud. Dolj cu români, pentru care a avut pîră cu Gheorghina stolnicul și Dumitrașco căpitanul, fiii stolnicului Mihart din Șitoaia și nepoții postelnicului Sterian, fratele lui Stamati, primul soț al Hîrșovei — Satul fusese cumpărat de la Radu vodă Șerban, pe vremea cînd era boier în 1600, de către Zamfira, sora Hîrșovei și soțul ei Dragotă postelnic pe 650 de aspri gata. Hîrsova jură la Mitropolia din Tîrgoviște în fața mitropolitului Ștefan că satul a fost cumpărat de sora sa și nu din banii postelnicului Sterian, cîștigînd astfel pricina. Domnul întărește hotărîrea cu întreg Divanul.

*) Milostiiu Bojiu Io Mateiu Basarab voivod i gospodin văsoiu zemle Ungrovlah(iiskoe) i za plene să. Davat gospodstva mi siiu povélenie gospodstva mi jupînesei Hîrșovei spătăresăi se au fost jupîneasa răpăusatu(lui) jupan Mihaiu biv vel spătariu ot Coțofeni, ot sud(st) vo Meh(edinți) și fiica sa jupînesei Iditei (!) și cu ficiori ei cîți dumnezău va lăsa, ca să le fie lor tot satul Dragomirești ot sud(stvo) Doljul ¹ tot cu tot hotarul cu toți rumânii și cu tot venitul din cîmpu, din pădure, din apă și din șederea satului de pretutindinile și despre tot hotarul din hotară pînă în hotară, pre bă-

trîne hotară și semne ; pintru că acest satu Dragomirești ce scrie mai sus, fostu-l-au cumpărat Dragotă postelnicul denpreuna cu jupîneasa lui Samfira, sora jupînesei Hîrsovei ² de la răpăusatul Șerban voivod în zile(le) răpăusatului Alixandru voivoda ³ pré vreme cînd au fost domnalui Șerban voivod boerin ⁴, direptu 650 de aspri gata și cu zăpis de la mîna dumnelui de vînzară, leat 7108 ⁵. Și de atunce încoace tot au ținut jupîneasa Hîrsova cu bună pace pînă acum în zilele domniei mele. Iar după aceia, cîndu au fost acum iară Gherghina stolnicul din Șutoia ⁶, nepoți lui Sterianu postelnicul, fratele lui Stămati, carei au fost ținut mai nainte pe giupîneasa Samfira. Ei au rădicat pîră pintru acest satu Dragomirești și au venit în divan înainte domniei mele de s-au pîrit de față cu jupîneasa Hîrsova spătăreasa. Și așe pîriia Ghirghina stolnicul cu frate său Dumitrașco căpitanul zicîndu așa, cum acestui satu Dragomirești nu l-au fostu cumpărat Dragotă postelnicul și cu jupîneasa lui Samfira pré bani(i) lor din bucatele lor, ce l-au cumpărat pré bani(i) unchiului lor Stiriean și cum au mărturisu jupîneasa Hîrsova că s-au fost cumpărat satul pre bani de ai lui Steriean și cum au rămasu multe scule și haine și bani de ai lui Sterian pré mîna jupînesei Samfirei. Deci într-aceia domniia mea amu căutat și amu judecat pré direptu și pré lege împreună cu toți cinstiții deregători(i) domniei mele și am dat domnieia mea la mijlocul lor 6 boeri pré răvașă domnești, anume : ot Poean(i) deregătoriul domniei mele jupan Barbul vel stolnicu i jupan Bunea vel sulger i jupan Spafeul ⁷ vel șufar e Barbul cloceriu ot Fratoșteți ⁸ e Drăgoi căpitanul ot Felcoi ⁹ i ot Cernaia Iacos ¹⁰ (că) pinatul de roși ca să (ca)u(te) acești boeri și să adevereze pintru acest sat Dragomirești fostu-l-au cumpărat Dragotă postelnicul ¹¹. . . jupînesei Hîrsovei pré bani de ai lui Sterian l-au cumpărat ori cumpăratu-l-au (c)u bani(i) lor pré. . . ¹² și din bucatele lor și rămas-au niscai scule sau haine sau bani de ai lui Stirian la jupîneasa Samfira au n-au rămas. Deci într-aceia acești 6 boeri ei au căutat și au judecat cum au socotitu cum va fi pré direptu și au dat jupînesei Hîrsovei cum să jure cu mînilă pré sfînta evanghelie cu alu ei suflet cum acestu satu Dragomirești nu s-au cumpărat pré bani de ai lui Steriean, ce l-au cumpărat Dragotă cu jupîneasa Samfira pré bani(i) lor din bucatele lor și cum n-au rămasu nimicu de ai lui Steriean la jupîneasa Hîrsova, ea, s-au apucat de jurămîntu și au mersu la sfînta mitropolie înainte cinstitului și pre luminatului Vladicăi Ștefan de-au jurat cu mînilă pré sfînta evanghelie, cum nu s-au cumpărat acest satu pré bani(i) lui Steriian, neci au rămasu nimicu de ale lui Steriian ; și n-au mărturisit ea cum pîriia

Gherghina stolnicul. Și cînd au jurat fost-au ispravnic boerul domniei mele Nicola vel portar și amu văzutu domnie mia amîndoi răvașurile domnești și carte cestoru 6 boeri de judecată la mîna jupînesei Hîrsovei spătăriasa. Deci au rămasu Gherghina stolnicul și cu frate-său Dumitrașco căpitanul din lege și de judecată dinainte domnii mele din Divan. Direptu aceia, am dat domnie mea jupînesei Hîrsovei spătăresei și fiesa jupînesei Iuditei. Ca să fie lor satul Dragomirești moșie, loru și ficiilor lor și nepoților lor și strenepoților lor, în vecu stătătoriu.

E (!) ne ot kogoje nepokolebemo(po) orezimu gospodstfa (!) mi săje ubo sfetitelie ostavlém gospodstfa (!) mi jupan Gheormar vel ban Craleoveschi i jupan Dragomiru vornicu i jupan Radul vel logofātu i jupan Ghinea vel vistiernic i jupan Diicul vel spătariu i jupan Barbul vel stolnic i jupan Radul vel comis i upan Hrizea vel pa(ha)rnice i jupan Constantinu vel postelnic. I ispravnic Radul vel logofātu.

I napisa az Dumitrașco logofātu vă nasto(lne) grad Tîrgoviște meseța iunie 23 i ot Adama do ninea vă leat 7159.

14.

1653 (7162) octombrie 16, Tîrgoviște

Stănie Cap Mare cu fiii săi Marin, Lepărat, Stanciul, Stan, Oprea și cetașii lor din satul Comatca din jud. Vîlcea se vînd rumâni boierilor Barbul mare cupar și fratelui său Udriște mare cămăraș cu 9 ughi de cap și 5 ughi de fiecare copil.

* Adecă noi ceăști săteni ot Cumatca¹³ sudășfoi¹⁴ Vîlăcea scris-am și mărturisim cu aceasta alu nostru zapisu ca să fie de mare credință la mîna jupanu Barbulu velu cupariu¹⁵ și la mîna frățîni-săi, jupan Udreaști velu cămărașu¹⁶ ca să să știe cum am fostu totu omeni megiași, moșiile noastre diră satu dină Comatca de moșie și de strămoșie, încă mai de nainte vreme. Iară cîndu au fostu acum în zilele domnului nostru Io Matei Basarabă voivodă, alăți frați ai noștri megieși dină Comatca, ei s-au sculat mai anu de s-au vîndutu rumâni, cu feciorii loru și cu moșiile loru, acestor boeri ce scrie mai susu, ei de a loru bună voe fără de nece o silă, iară noi am rămasu megieși în satu, nevînduți. Cîndu au fostu acum, văzîndu pre alăți frați ai noștri diuă sat cum s-au vîndutu pre bani gata, noi încă ni-am sculat acum de am venit la dumilui jupanu Barbulu căpitan și la jupan Udriște velu cămărași de ni-am vîndutu și noi rumâni dumniloru cu și alăți săteni ai noștri, însă eu Stănie Cap Mare și cu cinci ficiori ai miei, anume Marinu, Lepădat, Stanciulu, Sta-

nu, Opre și eu Dragomiru Cap Mare cu ficiorii miei, Luca, Opria, acum și eu Barbulu, ficiorul lui Dragomiru cu doi copii ai miei anume Lazăru i Dumitru și eu Dumitru Cap Mare cu trăi copii ai miei, anume Niagoe, Vladulu, Stoica și cîți ficiori ne va mai da Dumnézeu însă Luca și Opria, ficiori lui Dragomiru, iară capete mari și cu ficioru ceă vom face și cu toate părțile noastre de moșie dină Comatăcă, dină cîmpu, dină pădure, dină apa, dină șezutulu satului, du spe totu hotarulu, dină hotaru pînă în hotaru. Inșă așe ni-am tocmi de capulu mare po ughi 9 și de capulu micu po ughi 5 ...¹⁷ Și mi-au datu toți bani gata și deplinu fieșcăruia prină mîinile noastre și pre ficiori noștri, ca să le fim rumâni de moșie, cu ficiori, cu moșie cu totu ohabnici în veci, fără nece o gilăceavă. Și mărturie boeri mari de aicea dină curte, dină Divanu și boeri de acolo dină județu, care eși voru pane ei iscăliturile mai josu.

Aceasta am scrisu ca să să știe. Și pintru mai adevărată credință ni-am pusu și noi degetele mai giosu.

(=7162).

Nicula velu pitariu
 Eu Stănie
 Eu Dragomiru
 Eu Barbulu
 Eu Dumitru
 Eu Luca
 Eu Opria Velea
 Radul velu logofetu
 Bunia velu vistiere
 Nicula velu spatariu
 Barbulu stolniculu
 Udria velu slujetoriu ¹⁸
 Radulu Năsturelu
 Buliga velu aga ceaușulu
 Eu Vladulu logofătu
 Vădislav velu culăcearu
 Mihaiu velu cupariu

(Pe verso) :

A(nno) 1692 (die 14) July az nemes vármegyétől deputált személyek az originális donatioknak paríálására, mely deputált personák így következnek, melyet fide mediante páriáltuk és pecsételtük (Anul 1692 (iulie 14) Noi persoanele care am fost deputați de comitatul Hunedoara pentru

transcrierea documentelor de donație după originale am verificat și am pus pecetea noastră pe (actele) transcrise).

Naláczí András
Ungur János v(ice)ispány
Mori Moyses főbiró
Mihai Bibescu
Eu Dan Florescu.

15.

1654 (7162) iunie 18, București.

Constantin Șerban voievod întărește lui Barbul mare copar și fratelui său Udriște mare cămăraș ocina Mîrzăneasca de jos, impresurată fără temei de Nedelea iuzbașa și alți călărași încă din zilele lui Leon vodă Tomșa. La judecata convocată de domn, Nedelea și cu oamenii săi nu s-au înfățișat, pierzînd pricina. Întărirea domnului este confirmată și de Divan.

*) Milosivă (!) Bojiu Ioan Costandin Șerban voivod gospodin văsoi zemle Ungrovlá(h)iskoe davat siu povelenie gáspodstfa (!) mi Barbulu vă (!) cupariul i Udriște vâl (!) cămărași i sámnih sinovi eliță Bog darova ca să le fie lor ocină în Mîrzăneasca de Jos ¹⁹ ot sudsfoih (!) (loc alb) dinu împu și dini (loc alb) și dinu (loc alb) și dinu șezutulu satului și despre totu hotarulu dinu hotaru pînă în hotaru, pre hotară bătrine și pre semn-pintru că această moșie mai susu fost-au aloru bătrînă și dereptă ocină de moșie de strămoșie însă mai de nainte vreme din zilele alătolú domni bătrîni de de multu, cără cînd au fost în zilele lui Lilionú (!) ²⁰ vodă fostu-s-au sculat Nedela Izbașa ²¹ și cu alții, cu toții călărașii de au fost impresurată și cuprinsă moșiia acestoru boeri ceă-i scriu mai susu zicîndu așe cum că au cumpărat și ei această moșie de la nește omeni ce au fostu — cum au fostu ei moșteni, aceăștii ocine după aceăia cănădu au fostu în zilele lui răpăusatului Mateiu vodă, iar aceăști boeri știindu cum aceste a loru dreptă moșie impresurată nu s-au suferit să fie pre mîna alătora, ce au trasu pîră naintia răpăusatului Mateiu vodă cu Nedelea Izbașa și cu alți călărași care au fost, zicîndu că au moșie acolo. Într-aceia răpăusatului Mathei vodă au căutat și au giudecat pre dreptu împreună cu totu Divanulu și așe au agiunsu legea și giudecata pre Nedelea Izbașa (Izbașa) cu alți călărași cum să nu fie ei volnici a venduca acea moșie, într-altă parte cîndu voru (cîndu voru) vre să o vînză ceastoru

boeri ce-ăi scrisu mai susu pintru că au fostu mai susu, că ce au fost a loru, după acei Medelea Izbașa și cu călărași ei s-au sculat de bună voe de s-au vîndutu toate părțile de moșie de (de) acolo dinu Mîrzăniasca, tot pre bani gata, cu zapisu de la mîna lor de vînzare și toat-au ținut aceăi boeri acea moșie cu bună pace, atîta să adevărim. Iară după aceaia cîndu au fostu acuma în zilele domnii mele, după petrecere răpăusatului Mateiu vodă, iară Nedelea Izbașa și cu toți călărașii s-au rădicatu pîră pămtru ace moșie și au venit naintia domnii mele în Divanulu ceălu mare ceă s-au pîritu de față cu Barbul căpitanul și cu Udriște cămărașul. Și așa pîriia Nedelea Izbașa și cu alți călărași cum l-au făcutu acești boeri silă de li-au aruncatu bani fără de voia lor. Într-aceia domniea me am căutat și am giudecat pre drept și pre lege împreună cu toți cinstiții boerii domnii mele și li-am dat domniia mea legea țării să juri cu 12 boeri cum sînt ei moșteni de acolo și cum n-au vîndutu ei de bună voe, ceă le-au făcutu acești boeri silă și le-au aruncatu fără de voia lor. Și am posu domnie me ispravnicu dinu Divanu pre cinstitu deregătoriu domnii mele, jupanu Constandinu Gloțanului vâlú portariu²², ca să de la acești boeri lege să jure pre răvașulă domnești, iară ei ca nește omeni răi și asupritori și vâzîndu cum n-au nece o trabă cu acea moșie lăsatu-s-au de me lege și au fugitu. Într-aceia domnie a me vâzîndu cum au fostu nește omeni înșelători de au purtatu Divanulu cu minciuni și am vîzutu domnie me și toate zapisurile cele de vînzare la mîna Barbului căpitanulu și a lui Udriște comis²³. Dereptu aceia domnie a mea li-am făcutu această carte a domnii mele la mîna loru, de rămasă, cum să-și țină moșie cu bună pace, cum au fost iară a loru de moșie mai de nainte vreme și cum au cumpărat pre bani gata și să fie dee acum nainte în pace de cătră Nedelea Izbașa și de cătră toți călărașii.

I ne ot kokojdena nepocolébirn po rezmu gospodsfa (!) mi eje pe sfeeditele ostavleem gospodsfa (!) mi jupan Ghiorma vel ban Kraliuvschi i jupan Preda ve(l) dvornic i jupan Radul ver (!) logofăt i jupan Bunia vel vistieriu i jupan Hriza vel spătariu i jupan Ghiorghe vel culivear (!) i jupan Hriza vel spătariu i jupan Ghiorghe vel culicear (!) i jupan Kirika vel stolănic i jupan Papa vel păharnic i jupan Radul vel comisi (!) i jupan Istratie vel postelnic i jupan Stroe vel logofăt. I napisahom l-a dină malovă sie nastolănim gradu București i o(t)(A) dama do dăne (!) tăceane liatom mesița iunii 18 dnă let 7162.

Pe verso :

A(nn)o 1692 die 14 July az nemes vármegyétől deputált személyek az originális donátioknak parialására, mely deputált personák így követke nek, mellyet fide mediante pareáltak és pecsételtek. (Anul 1692 ziua

de 14 iulie. Noi persoanele deputate de nobilul comitat pentru confruntarea (cópíilor) cu originalele documentelor de donație, am făcut confruntarea și am pus pecetea noastră).

Mihai Bibescul

Eu Dan Florescul

Naláczí András

Ungur János vice ispány

More Noyses Hunyad vármegyének főbírája.

16.

1654 (7163) octombrie 2.

24 de boieri hotarnici aleg moșiile Caraula, Întorsura lui Baboe și Cucuiești (jud. Mehedinți) ale jupînesei Hírsova, aflată în piră cu Giurca. Pretențiile nejustificate ale lui Giurca asupra satului Cucuiați sînt respinse. Hotărîrea hotarnicilor este întărită și de reprezentantul domniei Damaschin, al doilea portar.

* 24 de boieri hotarnici ai jupînesei Hírsovi care s-au fost hotărît în zilele lui Matei vodă satulu Caraula²⁴ și întorsătura Bubii (!)²⁵ și Cucuiați²⁶ ot Păruiani²⁷, Stanciulu postelnic, ot Milești²⁸ Danciulu logofăt, ot Zătreni²⁹, Stanciul postelnic i ot Șutoia³⁰, Mihartu cluceriulu i ot Viriți³¹, Nicula văt(af) acum să fie în loculu lui Pătru Izbașa i ot Braloștița³², Drosul postelnic i ot Goești³³, (Pisînța (!)), Fisînța logofātu i ot Cornetu³⁴, Vlaiculú postelnic e ot Ropșanú³⁵ Ilie postelnic, în loculu lui Barbulú ot tam i Corlat ot tam i ot Străhaia³⁶, Radulu i Gruia ot tam i ot Sușița³⁷ Toma i ot Hirovu³⁸, Manulia i ot Băgiulești³⁹, Mihaiu în locul lui nepotu-său pîrîtu i ot Bălteni⁴⁰, Lupulu i ot Căpiteni⁴¹, Peia în locu lui fie-său i ot Pîrîu⁴², Milulú logofătú în locul lui fiiu-său i ot Izbașcov⁴³, Nagulu în locul lui nepotu-său i ot Pleșoi⁴⁴, Drăghici logofăt în locu lui Dumitrașco ginere-său i Radulu ot tam în loculu lui Pătrașco ot tam i ot Smîrdeșteți⁴⁵, Nicula, ot Mălăești⁴⁶, Preda, i otu Craiova⁴⁷ Lazba în locul lui fiiu-său. Aceăști 24 de boeri fos-au căutat și au hotărîtu atunci aceste sate și moșii ceă scriu mai sus și au lipit ocină lîngă ocină și au pusu pietri și semne și totu au ținut cu bună pace pînă acuma, iară cîndu au fost acuma, în zilele domniii mele, venit-au Giurca ot Cucueți în Divanulu domnii mele cu piră că giupîneasa Hírsova spătăreasa, zicîndu Giurca cum n-au hotărîtu aceăști boeri și ocină de la Cucueți nece au posu pietri. Într-a ceia domnie a me am datu giupînesăi Hírsovei, spătăresei să-și stringă boeri și alu doile rîndu, acolo

la aceste sate împreună și cu sluga domniilor mele, vtorii Damaschinu portariului, ca să caute să vază stau-le pietrile pre unde li-au fostu pusu ei atuncea cînd au hotărît au ba au mutat-au alăți pietrile de preunde li-au pusu ei. Însă mai adevărat să voru afla cu sufletele loru pre de-reptate.

Pis mesița octomvrie g(odină) v(ă) leat 7163

Damaschinu velu (!) portariu

(Pe verso :)

A(nno) 1692 (die) 14 July az nemes vármegyétől deputált személyek az originális donatioknak parialására, melyek így következnek, melyet fide mediante parialtuk és pecsételtük (Anul 1692 ziua de 14 iulie. Noi originalele (documentelor) de donație, am constatat fidelitatea transcrierii persoanele deputate de nobilul comitat pentru confruntarea (cópiilor) cu și am pus pecetea noastră).

Mihai Bibescu

Eu Dan Florescul.

Naláczí András

Ungur János v. ispány

Mori Moyses főbíró

17.

1656 (7164) aprilie 28, Tîrgoviște.

Constantin Șerban voievod întărește jupînesei Hîrsova văduva marelui spătar Mihai și fiicei sale Iudita, satul Cucuieți din jud. Mehedinți, pentru care a avut pîră cu Giurca, Țarfoiul din Piatra. Hotărîrea domnului este confirmată și de Divan.

*) Milostiiu Bojiu Io Costandin Șerban voievod văsoi zemli Ungrovlahiiskoe davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodstvo mi jupînesei Hîrsovei spătăresei lui Mihai ce-a fost marele spătar și fie-sa, jupînesei Iuditei și cu feciorii lor, cîți dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Ccuiăți ot sud Meh(edinți) totu satul cu totu hotarul și cu toți rumânii și cu totu venitul din cîmpu, din pădure, din apă, din siliștea satului și cu viile și de preste totu hotarul oare cîtu să va aleage din hotaru pîn în hotar, pre hotare bătrîne și pre seamne. Și seamnele hotarelor, încă să știe pre nume, din Piatra Spintecăturii pre cărare pentre vii pînă în măgurice, pogorînd matca Horodelului pînă în piatra lu Mateiu al Margăi, dea giulea (!)⁴⁸ la deal pre după Pleșiuca pînă în

Piatra, pre nejdin, pentre vii la vale, pînă în vîlceaoa, lu Popovici, de-acolea la vale preste matca Horodelului, din piatră, pînă în piatră, despre răsăritu. De-acii la deal, prin Padin pînă în Piatră, din cale pînă în Padina Ioanului, însă de acii pren Padin în jos pînă în hotarul corlatelor, pre cale în jos pre din sus de mînăstire, pînă în Piatra Şitooi, preste vale la deal la Mecotii pre cale pentre vii pînă în besearecă, la puţul lu Broască, viind iară la Piatra den Spintecătură dea s-au împreunatu hotarul. Pentrucă acestu satu Cucuiaţii ce scriu mai sus, fost-au judeci cu orcinele loru, încă mai de năinte vreamă din zilele altor domni bătrîni, iară după aceeaia cînd au fostu în zilele lu Alexandru vodă Iliiaş, ei singuri de a lor bună voe fără nici o silă venit-au la Mihaiu spatar şi la jupîniasa lui Hîrsova spătăreasa de s-au vîndutu rumâni, ei şi cu toţi feciorii lor şi cu toate părţile lor de ocină pre bani gata. Şi totu i-au ţinut rumâni pre ei şi pre feciorii lor, cu toate părţile lor de ocină, pre sama lor, cu bună pace, pînă în zilele răpăusatului Mateiu vodă. După aceeaia cîndu au fostu atuncea s-au sculatu Giurca Țarfoiul den satu den Piatră⁴⁹ cu pîră şi au venitu naintea răpăusatului Mateiu vodă în Divanul cel mare dipreună cu jupîneasa Hîrsova de s-au pîritu de faţă. Şi așa au fostu pîritu Giurca Țarfoiul naintea răpăusatului Mateiu vodă, zicînd cum are şi el moşie acoloa în satu, în Cucuiaţi, împreun cu jupîneasa Hîrsova. Într-aceaia jupîneasa Hîrsova, ia, vîzîndu asupriciunile Giurcăi Țarfoiul şi cum grăiaşte cuvinte cu asupriciune, ca un om fără de lucru, ia nice așa nu s-au lăsatu, ci a luat 24 de boiari hotarnici de naintea răpăusatului Mateiu vodă în Divanul cel mare pre răvaşe ca să-şi aleagă moşia şi să o hotărască şi să adeverească cu acei 24 de boiari, avutėau Giurca, Țarfoiul şi el moşie acoloa în satu, în Cucuiaţi eu n-au avutu. Deci acei 24 de boiari ei au hotărît ocina satului Cucuiaţii şi o au împietritu din hotar în hotar, cum scrie mai sus. Iară Giurca Țarfoiul, el vîzînd cum n-are nici o moşie în satu în Cucuiaţi, el au şă(zutu) cu ru(gă)ciune la 24 de boiari şi la jupîneasa Hîrsova spătăriasa şi la gine-re-său, Pîrvul postelnic. Deci acei boiari i-au ales lui, ei, din bună voia lor 1 vie şi 8 paşi de pămînt şi i-o au ales de o parte. Şi totu au ţinutu jupîniasa Hîrsova şi fiica, jupîniasa Iudita, aceale moşii cu bună pace pînă în zilele domniei meale. Iară după aceeaia cînd au fost acum în zilele domniei meale iară Giurca Țarfoiul el au venitu naintea domniei meale, în Divan den preună cu jupîniasa Hîrsova spătăreasa de s-au pîritu de faţă şi şea pîrie Giurca, Țarfoiul naintea domniei meale în Divan, zicînd cum au fost mutatu jupîneasa Hîrsova pietrile hotarelor, care au fost hotărîte întri acei 24 de boiari. Într-aceaia jupîneasa Hîrsova, ia, vîzînd strîmbătatea şi nedereptate şi asupriciunea Giurcăi Țarfoiul, ia, iară au

luatu pre acei 24 de boiari hotarnici pre răvașe domnești și, a doao oară, carii au fost hotărâte și întiiu ca să se caute și să vază, fost-au mutatu jupîniasa Hîrsova aceae pietri au nu li-au fost mutatu. Deci jupîniasa Hîrsova, ia au strîns acei 24 de boiari, pre toți la un loc împreun cu Damaschin vel portar⁵⁰ și au fost și Giurca de față și cu toții roșii din satu din Pleniță și cu mulți boiari și megiașii din pregiurul locului de au înblatu d-au funitu ocina preste totu, din capu pîn în cap și au aflatu în toată moșia satului Cucuiații, preste totu funii 11. Dici dintr-aceaste unsprezece funi fost-au cumpăratu Mihaiu spătar 5 funi de ocină de la Dragomir, feciorul lui Ivanițu și de la feciorii lui Lazăr, cu zăpis de la mîna lor, iară 6 funi sînt pre sama rumânilor carii s-au fost vîndutu rumâni, cu moșie cu tot, însă cu cetvărți a 2 judeci, anume Mărin și Ilie ce nu sîntu vîndute. Iară Giurca Țarfoiul el n-au avutu nice o moșie în Cucuiați, cum au mărturisu toți megiașiii din prejurul locului. Și deac-au cetit uboiarii zăpisele vînzătorilor și au aflatu cum au fost aceale funii de ocină toate vîndute și au vîndut și mai multu decîtu au avutu, iară acei 24 de boiari, ei, ei au luat și acei 8 pași și viia de la mîna Giurcăi Țarfoiul, să nu mai aibă treabă cu ia și l-au scos ca pre un om rău ce-au înblatu fără de lucru. Și de acum nainte să nu mai aibă trabă Giurca Țarfoiul în hotarul satului Cucueților. Și au rămas Giurca Țarfoiul de leage și de judecată, denainte domnie meale, din Devan, cum am avutu domnia mea și cartea acestor 24 de boiari hotarnici la mîna jupîneasei Hîrsovei spătăreasei și amîndoao răvașele domnești, ceale de hotărnicie. Dereptu aceaia am datu domnia mi jupîneasei Hîrsovei spătăreasei și fie-sa, jupîneasei Iuditei, postelniceasei, ca să le fie lor satul Cucuiațiu cu toți rumânii și cu totu hotarul, să le fie rumâni ohabnici, stătători, în veaci, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimin clineală să n-aibă preste cartea domniei meale.

Adecă mărturii încă am pus domnia mea boiarii cei mari ai Divanului, anume jupan Chirca vel ban Cralevschi i jupan Gheorghe vel dvornic i jupan Stave vel logofăt i jupan Prîvul vel vistiar i jupan Păană vel spatar i jupan Barbul vel cliucer i jupan Radu Fărcășanul, vel stolnic i jupan Danciul Pîriianul, vel postelnic i jupan Radu vel comis i jupan Radul vel peharnic i jupan Mîinea vel slujer i jupan Necula vel pitar i i pan Stroe vel logofet.

I napisah Mihalcea logofăt s(i) nă Paraschivei biv vel logofăt vă na stol(ne) grad Târgoviște meséța 1 aprilie dni let 7164.

(La sfîrșit următorul text maghiar) :

A(nno) 1692 die 14 July az nemes vármegyétől deputált személyek az originális donátioknak, parialására, melyek (!) personák így fide me-

diante pariáltuk (Anul 1692 ziua de 14 iulie. Noi persoanele deputate de nobilul comitat pentru confruntarea (cópiilor) cu originalele (documentele) de donație, am constatat fidelitatea transcrierii și am pus pecetea noastră).

Mihai Bibescul
Eu Dan Florescul.
Naláczí András
Ungur János vice ispány
More Moyses Hunyad Vármegye főbírája

18.

1665 (7174) noiembrie 4, București.

Radu Leon voievod întărește jupînesei Hírsova, văduva marelui spătar. Mihai din Coțofeni și fiicei sale Iudita părțile din moșia Șcheuți din jud. Dolj, cumpărate de la Vasile și fratele său Dumitru cu neamul lor, ce le achiziționează la rîndul lor de la Dumitrașco căpitan din Șitoaia și de la nepotul său Mihai, fiul Gherghinei : Hotărîrea domnului este confirmată și de Divan.

*) Milostivi (!) Bojiu Io Radul voivod sină velikavo i predobrago starago pokoinomu Io Leon Ștefan voivod davat g(ospo)dsfa mi siiu povelenie g(ospo)dsfa (!) mi jupînesei Hírsovi care au fostu giupîniasa lui Mihaiu spătariului și fii-sa giupîniasa Iuditei ot Coțofeni ot sudu (!) ⁵¹ și cu ficiori loru cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Șcheuți ot sud Elijel ⁵² (!) toată parta lui Vasilie și a frățini-său Dumitru și a moșii fămei a lui Vasilie și a fecioriloru lui Stanu ot Scheuți, tot, despre totu hotarulu din cîmpu, dinu pădure, dinu apă dinu șezutulu satului ore cîtu să va alege și cu totu venitului, și cu viia și cu casăle și pimnița, și cu grajduri și toate dechisăla, care le au fostu și loru de cumpărătură de la Dimitrașco căpitanu ot Șutoia și de la nepotu-său Mihaiu ficiorulu Gherghinei. Și au ținutu ei această moșie cu viile, cu casăle pre sama lor cu bună pace, precum au fostu cumpăratu de ei făcîndu viile cu casăle, cu grajduri preste toate în prețu dreptu galbeni ughi 41 cu zapisu de vînzare de la mîna loru și cu mulți boeri mărturie scriși în zapisu anume din Craiova Chira aga, din Gioroc⁵³ Stoica căpitanu și din Brădești⁵⁴, Preda păharnicu, și din Pade⁵⁵ Dumitrașcu postelnicu, și din Ciărnătești⁵⁶ Nicula, și din Potubaniți⁵⁷, Jitiian călăraș și au luat u toți bani gata la mîna loru pre cum le-am văzutu domnie me și zapisulu loru de vînzare. Dreptu aceia și

domnie me iacă i-am datutu (!) aciastă carte domnie me giupînesăi Hîrsovei și fii-sa giupînesăi Iuditei ca să le poată fi loru aciastă moșie, și vie și casă și grajduri stătătoare loru și fecioriloru loru și nepoțiloru loru în vacu.

I ne ot kokojdeno (!) nepokolebi(m)o potremo (!) găsodîn sie ubo sferditéle postaviham g(ospo)dsfa mi penă (!) Ghiorghie vel ban Kralavskago i până (!) Stroe vel dvornic i penă (!) Radu Cri(țu)lescul vel logofăt i pen (!) Mareși vel vistieriul i pen (!) Drăghici Cantacuzino vel spatariu i pan Niagoe vel culăcear (!) pan Șerban Ca(n)tacuzino vel postelnic i pan Badia vel păharnic i pen (!) Ghiorghie vel comis i Dumitrașco vel medelniceriu i Mateiu vel sârdariu i Ivașco vel slujeriu i Enia vel pitariu i Radul Năsturel vtorom (!) logofot. Ni napisam Nicula Părăveți vă na stol(ne)grad București mesița Noemvrie dină 4 zile veliat 7174.

A(nno) 1692 (die) 14 July az nemes vármegyétől deputáltatott személyek az originalis donátioknak parialására, mely deputáltatott personák egy levelet hoztak, melyet fide mendante parialtunk és pecsételtünk (Anul 1692 iulie 14. Noi persoanele delegate de nobilul comitat pentru confruntarea (copiilor) cu originalele (documentelor) de donație, am constatat fidelitatea transcrierii și am pus pecetea noastră).

Mihai Bibescul

Eu Dan Florescul

Naláczi András

Ungur Janas vice ispány

More Moyses Hunyad vármegyének főbírája

19.

1670 (7178) iunie 24, București.

Antonie vodă din Popești întărește spătăresii Hîrsovei Coțofeanu și ginerelui ei Ianoș căpitanul moșia Cucuieți din jud. Mehedinți, pentru care au avut numeroase pricini cu Stanciul Gogoneață și în vremea domniei lui Radu vodă Leon. Hotărîrea domnului este confirmată și de Divan.

*) Milostiiu Bojiu Io Antonie vovod i gospodaru văsoi zmele Ungrovlahiiskoe. Davat gospodstvo mi siiu povel, nie gospodstvo mi jupînesii Iuditei spă(tă)resii și ginere-său, lui Ianăși căpitan Coțufani și cu ficiorii lui cîți Dumnezeau i va da, pentru ca să se știe că au avut multe pîri și gîlceave în cîteva rînduri la Divan, de față cu Stanciul Gogoneață, zicîndu Stanciul că are și el moșie în Cu(cu)iați iar boiari-

nul domnii mele Ianăș căpitan zicînd că n-a are Stanciul nici o moșie acolo că încă au mai fost avut întrebare și înaintea Radului vodă Leon cu Stanciul Gogoneață. De-ntra-aceia Radul vodă, dumnealui le-au fost dat pre Stanciul vtorii porter și cu carte domnească ca să strîngă boiari și megiași din prejur ca să adevereze are și Stanciul moșie în hotarul Cucuiaților au n-are. Și au strîns mulți boiari și s-au scos Ianăși căpitan cărțile de moșie și de hoternicie de le-au cetit, iar Stanciul n-au avut nici o scrisoare nici i-au fost ales acei boiari nici o moșie, ci încă l-au fost scos du pre moșie, ca pre un om ce n-au avut nici o treabă. Și au făcut atunce acii boiarii și megieși scrisoare la mîna lu Ianăși căpitan precum au aflat. Iar cîndu au fost acum în zilele domniei mele iar sculat Stanciul Gogoniță cu pîră și au venit naintea domniei mele în Divan de s-au jăluit cum că-l scoate Ianășu căpitan du pre moșie făr dreptate. Într-aceia domnia mea făcutu-i-am o carte du pre jalba lui la Ianăș căpitan di vreama ci va avea moșie să-l lase șe o ție iar de nu să vie de față la Divan. Ianăș capitan vîzîndu cartea domniei mele au strînsu boiari și megiași du pre împrejur a doa oară și iar s-au fost scos dresese și le-au cetit acei boiari și au fostu (și au fostu) scos și Stanciul nește zapise mincinoase. Într-aceia boiari și megiași citindu-le și adăverindu cum că n-a are Stanciul nici o moșie în hotarul Cucuiaților, pentru că de ar fi avut scrisori drepte le-ar fi scos la cei boiari hotarnici și întei și el doilea rîndu de i-ar fi ales și lui moșie ca celorlalți megiași precum Ilie și Marin, ce neavînd nici o treabă n-au scos nimic. Dedeptu aceia vîzîndu acei boiari și megiași cum că umblă în poveștii, luatu-i-au toate scrisorile Stanciului Gogoneață și le-au dat la mîna lu Ianăș căpitan, mărturisind ei cu sufletele lor cum că n-au avut Stanciul nici o moșie la Cucuiați, ci au umblat ca un om făr de lucru. Drept aceia domnia mea am dat domnia mea jupînesii Iuditei spătăresei și boiarinului domniei mele, lu Ianăș capitan ca se-și ție moșia satului Cucuiaților de preste tot hotarul și cu tot venitul, precum iaste hotărît și ales cu 24 de boiari hotarnici încă mai denainte vreme, să fie moșie stătătoare.

I ne ot kogojdu nekopolébimu po o(ri)zim gospods(t)vami să(je) ubo svedetel postvaliaem gospods(t)va mi pan Mareș vel ban i pan Ghiorghie vel vornic i pan Radul Crețulescul vel logofăt i pan Șerban vel spătar i pan Radul Crețulescul vel logofăt i pan Șerban vel spătar i pan Papa vel vistier i pan Pan(ă) vel cliucer i pan Mihai vel postelnic i pan Vilcul vel păharnic i pan Ivașco vel stolnic i pan Stoian vel cmis i pan Pătrașco vel slujer i pan Curuia vel pitar i Radul Năsturel vel logofăt. I na pisah az Alexandru vă na stol(ne) grad București. Meséța iunie 24 dni 7178.

(La sfârșit următorul text de autentificare în limba maghiară) :

A(nno) 1692 (die) 14 July az nemes vármegyétől deputáltatott személyek az originális donátioknak parialására, melyek így következnek, melyet fide mediante parialtuk és pecsételtük (Anul 1692, ziua de 14 iulie. Noi persoanele delegate de nobilul comitat pentru a confrunța (cópiile) cu originalele (actelor) de donație, am constatat fidelitatea transcrierii și am pus pecetea noastră după cum urmează) :

Mihai Bibescu

Eu Dan Florescu.

Naláczí András

Ungur János v. ispány

More Moyses főbíró

20.

1670, noiembrie 21.

Judecarea pricinii dintre Ștefan Fărcaș și Ianoș Balaci, „mișelul“ lui Zeyk Miklos, în fața lui Czoka Miklos și a popii Necula. Pira are ca obiect neplata unei datorii a lui Balaci către Fărcaș, căruia i-a zălogit un cal.

Anno dom(ini) 1670 luna noemvrie 21 de zile. De aceasta dăm în știre cui să cuvine. Veni înaintea-me Cioca Miclăuș și înaintea-me popa Nicula, jupînul Ștefan Fărcaș și Ianășu Bălaci mișelul giupînului Zăic Miclăușu și avură denaintea noastră tocmeală de zise Ianășu Bălaci cătră Ștefan Fărcaș: „Jupîne Ștefane dă-mi calul și na cestu straiiu, că bani acumu n-amu pînă a opta zi să-ți dau bani 3 florini și 40, că d-al doilea florin ți-am dat. Iară Ștefan Fărcașu tăcu. Iară Cioca Miclăușu zise : „Jupîne Ștefane acumu spune-mi ca să știi și eu, au că ți i-au dat, au că nu ți i-au dat“. El tot tăcu, apoi zise Ianășu Bălaci : „Giupîne Ștefane gioară că nu ții i-amu dat, să-țiu dau“. Iară să nu ți-ași putea da bani a opta zi să piară straiiul“. Iară Ștefan Fărcaș zise cătră Ianășu Bălaci : „Dară Ianășu de cei 5 florini cumu zici ? „Ianășu zise : „Eu jupîne Ștefane acei 5 florini carii zici nu mă țin a ții da fără de lége, că eu așa amu știut că m-am băgat numai pre 5 florini chizășu“. Apoi zise Ștefan Fărcașu : „Bine-i și așa iară lua-te-vei pre aceasta cum cîndu te-așu pohti la lege și n-ai veni, să pociu lua de pre tine 10 florini“. Ianășu Bălaci zise „I-amu de pre acei 5 florini tăgăduitori“, care cuvinte și tocmeală așa au fost denaintea noastră. Această scri-soare așa dăm cu sufletele noastre și cu peceți încă o întărim.

Cioca Miclăuș.

Popa Nicula

Anna no. 19

Main body of handwritten text in a cursive script, likely a historical record or account.

Vertical text on the left margin, possibly a list or index of entries.

Caria m. Kils

no. 19. 10. 11.

1674 (7183) septembrie 2.

21.

Vasile cu fratele său Dumitru, soția sa Mușa și fiii vitregi Gherghina și Constantin ai lui Stan din Scheuți (jud. Dolj), vînd jupînesei Hîrsova spătăreasa și fiicei ei Iudita din Coțofeni partea lor de moșie din Șcheuți pe 41 ughi, cumpărată de la Dumitrașco căpitan din Șitoaia și nepotul său Mihai, fiul Gherghinei. Cu mărturia mai multor boieri din vecinătate.

Adecă eu Vasilie și cu frate-mieu Dumitru împreună cu fămeia me Mușa și cu ficiorii miei vitregi anume Ghierghina i Costandin ficiorii lui Stan ot Șchieuțiot Doljiu scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna domniia ei Hîrsoviai spătăriasii și a fiia-sa Iuditei ot Coțofeni cum să știe că le-am vîndut dumnealor moșia noastră din Șchieuți de pre tot hotarul însă moșie stearpă fără de rumân și cu vie, cu cai, cu pimnița și cu grajdu și cu toată dichisile, care moșia ne iaste și noao de cumpărătoare de la Dumitrașco căp(itan)ot Șutoaia și de la nepotu-seu Mihai, ficiorii (!) Ghierghinei și o am vîndut dumnelor în preț drept ughi 41. Și am luat noi acești bani toți gata întru mîinile noastre și am vîndut noi de a noastră bună voia și fără de nici o silă și cu știre tuturor omenilor noștri ca să fiia dumnealor moșie ohabnică și coconilor lor și nepoților dumnelor în viac. Și mărturiia au fost mulți boiari anume aga Chiera (Hierea) i Stoica căp(itan) Popescul i Preda păh(arnic) Brădescul i Dumitrașco pos(telnic)ot Pade i Nicola Cernătescul i Jitian călăraș ot Pod bani (!) ⁵⁸. Și eu pentru mai adevărata credința me-am pus numele, degitele și iscăliturile mai jos ca să s(e)știia.

Mihaiu Eu Vasilie Eu Dumitru Eu Ghierghina Eu Costandin Eu Vasilie armaș Eu Udrște pos(telnic) Eu Radul căp(itan) za păh(ărniceii) Cornia păh(arnic) Mihart iuzbașa Chirca aga Mincul postelnicul Radu păh(arnic) Eu Jitiian Vlaicul ot Corbi ⁵⁹ Preda căp(itan) mărturie Eu Dumitrașco.

Pisah Coste log(ofet) m(ese)ța sept. dni 2 vă leat 7183.

1678 (7186) mai 7, București.

22.

Gheorghe vodă Duca întărește lui Neagoe Săcuianul mare ban ocina Mălăești de pe apa Mostiștei din jud. Jiului de 400 stînjeni, fostă a lui Radul vistierul Belcerescul și a lui Pîrvul vistierul, și a soției sale Anca și cumpărată pe 100 galbeni (50 bani stînjenu). Hotărîrea domnului este confirmată de Divan.

The text on this page is a dense, handwritten manuscript in a cursive script, likely from a historical document or a collection of letters. The ink is dark and the paper shows signs of age, with some fading and slight discoloration. The handwriting is consistent throughout, with clear letter forms and distinct word boundaries. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, filling most of the page's width. The script appears to be a form of early modern or 18th-century cursive, possibly from a region like the Balkans or Eastern Europe, given the style and the occasional use of characters that might be specific to those regions. The overall appearance is that of a well-preserved but aged piece of historical writing.

*) Milostiiu Bojiu Io Duca voivoda, gospodaru văsoi zmele Ungrovlahiiskoe. Davat gospodstvo mi siiu povelénie gospodstvo mi pocetonomu po pravetele gospodstvo mi Neagoe Şicuiianul vel ban i să siniih Bogă darovat ocina ce să chiamă Mălăeşti deră pe apa Mosteştii din judeţulu Jiului ⁶⁰ în stînjeni 400 din cîmp, din pădure, din apă, din sălişte, de pre sălişte şi despre tot hotarul pintrucă această ocină stînjeni 400 cari scrie mai sus fost-au a Radului vistierul Belcerescu de moşie. După aceia o au fost vîndută Pîrvului vistierul de o au fost ţinutu Pîrvul vistierul cu bună pace pînă la moartea lui şi după moartea lui şi ficiorii lui. Iară cîndu au fostu acuma în zilele domniei mele, jupîneasa Anca vistiereasa a Pîrvului vistierul, ea avîndu mare lipsă şi nevoe pentru bani ca să deie fiul său Costandin şi jupînesei lui Veşei, fata lui Marco armaşul pentru zestrele ei, ea au vîndut această ocină ce scrie mai sus, Mălăeşti ⁶¹, stînjeni 400, iară Radului vistierul de la cine au fostu cumpărat stînjenu cîte 50 bani, cari să făcu galbeni 100, cu zapis de vînzare de la mîna ei şi cu heri mărturie. Iară apoi Radul Belcerescul vistierul trebuindu-i şi lui bani, el încă o vîndut cinstitului deregătoriului domniei mele, Neagoe vel ban în preţ ce scrie mai sus şi cu zapisul lui deregătoriului, d(in)tiiu de vînzare şi cu boeri mărturie, precum amu zapisele la mîna dumnealui, cinstitului deregătoriul domniei mele Neagoe vel ban. Dereptu aceia am dat domnie mea ca să fie lor moşie ohabnică, stătătoare.

I ne ot kogojda nepo(ko)lebimo po orezimu gospodstva mi, săje sve-ditelie postavlém gospodstvo mi Bade vel vornic, Chircă vel logofăt, Hriza vel vistier, Laţcal vel spatar, Stoian vel cliucear, Iordachie vel postelnic, Corne vel postelnic, Alicsandru vel stolnic, Radul Stirbeiu vel comis i i Radul vel logofăt i Dumitraşco logofăt.

Pisah văasă stolnicinomu (gradu)Bucureşti, meséţa mai 7 dni vă leat 7186.

1680 (7188) iunie 12.

23.

Bogdan şi cu fratele său Negoită din Sălişte vînd lui Stoian, fiul vornicului Stoian din Fîntînele 50 de stînjeni din moşia Sălişte cu 44 bani stînjenu. Cu mărturia boiernaşilor din vecinătate.

Adecă eu, Bogdan, din preună cu frati-meu Negoită Sălişteni scris-am zapisul nostru la mîna lui Stoianul sin Stoian dvornic ot Fîntînele să să ştie că iară i-am mai vîndut moşie în Sălişti stînjeni 50 (pe) bani 44. Şi i-am vîndut de a noastră bună voe şi fără de nece o silă ca să fie moşie

stătătoare lui și ficiorilor lui cîți dumnezeu ei va da. Și cînd i-am vîndut-o fost-au cu știrea vecinilor. Și la această tocmală fost-au boeri mulți, boeri mărturie și oameni buni care eși vor pune pecețile și iscăliturile mai gios ca să să criază.

Și scris-am eu popa Radul.

Pis mésița iunie dni 12 lat (!) 7188.

Eu Bogdan

Eu Negoită

Eu Mica logofăt

Eu Popa Nicula ot Săliște mărturie

Eu Ștefan

Eu Negoită

1680 (7189) septembrie 1.

24.

Udrea fiul lui Dobrotă din Mălăești vinde căpitanului Ianoș Coțofeanu, ginerele postelnicului Pîrvul, 40 stînjeni din moșia Mălăești. Cu mărturia vecinilor din împrejurimi.

*) Adecă eu Udre ficiorului lui Dobrotă ot Mălăești, scris-am acesta alu meu zapisu la mîna dumn(e)lui căpitanu Ianășu Coțofenulu, ginerile Pîrvului post(elnic), ca să fie de mare credință cum să știe că am vîndutu partia me de moșie dinu Mălăești 40 de stînjeni dinu săliște, dinu apă, dinu cîmpu, despre totu hotarulu, dinu hotaru pîna (în) hotaru, pentru că alătă moșie fiindu, adusu-l-am încă dă la socru-său Pîrvulu călărașului (!), alătă să nu ia, fosta de demne-lui ălu tătine-mieu nepotu, încă să fie numai dumnelui di ci-am avutu. Dici de a me bună voe dumisale și cu știre tuturora rudelor mele ca să fie dumisale moșie dreptă stătătoare în veci și coconilor dumisale în veci. Și la togmiala noastră s-au prinsu de-au fostu omeni bătrîni dinu Mălăești. Și pîntru mai adevărată credință mi-am pusu și diegetul și iscălindu numele, fiindu megieși care voiu fi pusu iscăliturile și numele mai josu.

Pisu mesița să(p)temvrie dni 1 l(ea) t 7189.

Eu Ionu Gărbonesculu

Eu Filipu Mălăsculu

Eu Udria Mușatu

Nicula Stoica

Mălăiasculu mărturie.

NOTE

* Partea a I-a apărut în „Aluta”, vol. II, p.

** Verificarea textelor în l. slavonă se datorează colegei noastre, Maria Bălan, căreia îi aducem mulțumirile noastre și pe această cale.

1. Satul provenea din averea Craiveștilor și intrase în stăpânirea lui Șerban postelnic (viitorul domn Radu Șerban) prin moștenire. Amănunte la Constantin Rezachevici, **Domeniul boieresc al lui Radu Șerban** în „Studii”, 23 (1970), nr. 3, p. 470—471 și 488—489.
2. Vezi **Spița genealogică** publicată în partea a I-a a acestui studiu.
3. Alexandru vodă cel Rău, domn al Țării Românești (1592 aug.—1593 sept.).
4. Radu Șerban domn al Țării Românești (1602 aug.—1610 dec.; 1611 iunie—sept.).
5. Leatul 7108 (1599/1600) este greșit, corespunzând domniei lui Mihai Viteazul și nu aceleia a lui Alexandru cel Rău.
6. Pentru acești boieri vezi documentul precedent din 23 iunie 1651, publicat în partea I-a a studiului nostru.
7. În documentul amintit poartă numele de Sfafiul.
8. Corect Fratoștița (**ibidem**).
9. Corect Fălcoi (**ibid.**).
10. Șters și completat după documentul citat.
11. Șters și indescifrabil.
12. Idem.
13. Sat în jud. Vâlcea.
14. Corect _____ (judet).
15. Barbul, mare cupar între 22 sept. 1652 și 10 dec. 1654, era fiul popii Cindea din Brîncoveni; cf. N. Stoicescu, **Liste de dregători din Țara Românească** (în mss.).
16. Udriște, mare cămăraș între 22 sept. 1652 și 3 iulie 1654, cf. **ibidem**.
17. loc alb.
18. corect slujer.
19. Neidentificabil.
20. Adică Leon vodă Tomșa, domn al Țării Românești.
21. corect **iuzbașa**.
22. de fapt **vtori** (al doilea) portar.
23. scris peste „cămărașul”.
24. Sat în jud. Mehedinți (azi în Dolj).
25. Corect întorsura lui Baboe, cătun al satului Caraula. Pentru hotărnicia acestor două proprietăți vezi și documentul din 30 oct. 1643 publicat în partea I-a, a studiului de față.
26. Sat în jud. Mehedinți.
27. Pîrîiani, sat în jud. Gorj.
28. Sat în jud. Dolj.
29. Sat dispărut lângă Frîncești, în jud. Vâlcea.
30. Șitoaia, sat în jud. Dolj.
31. Sat dispărut lângă Gîlmele, în jud. Olt.
32. Sat în jud. Mehedinți (azi în Dolj).
33. Sat în jud. Dolj.
34. Sat în jud. Dolj.
35. Probabil Roșiani, sat în jud. Romanați (azi în jud. Olt).
36. Sat în jud. Mehedinți.
37. Sat în jud. Mehedinți.
38. Neidentificat.
39. Corect Văgiulești, sat în jud. Mehedinți.
40. Sat dispărut lângă Brănești în jud. Mehedinți.
41. Căpintenie, cătun al satului Florești din jud. Dolj (azi în Gorj).
42. Sat probabil în jud. Gorj.
43. Neidentificat.
44. Sat în jud. Dolj.
45. Smîrdeștețu, cătun al satului Viașu în jud. Mehedinți.

46. Sat în jud. Dolj.
47. Orașul Craiova.
48. de-acilea. de aci.
49. Piatra, sat dispărut în jud. Mehedinți.
50. corect portar.
51. numele județului nu este trecut.
52. corect Dolj.
53. Sat în jud. Dolj.
54. Sat în jud. Jiului (azi jud. Dolj).
55. Sat în jud. Dolj.
56. Sat în jud. Jiului (azi jud. Dolj).
57. Podbanița, sat în jud. Dolj.
58. Corect Podbanița.
59. Sat dispărut în jud. Gorj.
60. Neagoe Săcuianul, mare ban al Craiovei între 3 ian. 1678 și 14 dec. 1679, cf. N. Stoicescu, **Dicționarul marilor dregători din Țara Românească și Moldova**, Buc., 1971 (sub voce).
61. Mălăești, sat în jud. Dolj, Mihai clucerul Coțofeanul se afla în pîră pentru hotarele acestui sat la 7 august 1628 cu postelnicul Barbul din Poiana, stăpînitor al moșiei învecinate Halmăjul (cf. **Documenta Romaniae Historica**, B, vol. XXII, p. 298—299, doc. 139); la 27 aprilie 1631 Leon vodă Tomșa întărea mai multe funii din moșia Mălăești popii Ghioca, lui Vladul Șterfenitul și lui Jipa (cf. **ibidem**, vol. XXIII, p. 372—374, doc. 233).